

HUB DEITZ CARNAVALSREVUE 2017 "BRAAF HAT DE NAAS AAF"

Om de revue nog één keer de revue te laten passeren!
"Braaf hat de naas aaf", een uitdrukking die niet meer zo vaak wordt gebruikt, maar die nog steeds onvoorwaardelijk geldt. De harmonie bouwde er een complete revue omheen. De start was nostalgisch: schoolklassen uit de vorige eeuw met dito meester en zuster, d'r lierier Vluksmusj (Huub Zegers), de sjuwester Appetieta (Brigitte Pelzer) en de kenger, Wiellie Winkvowwel (Jules Louvenberg), Leike Lampekap (Frederieke Dautzenberg), Keetie Keëtsevet (Manuela Knubben-Crützen) en Jritsje Jrummel (Sarah Cox). Prominent in de schoolbanken zaten ook nog Siem Bergs, Michael de Dreu, Jara Dassen en Carla Treck. De "meisjes" in origineel schoolkostuum en de "jongens" weggelopen uit "Ciske de Rat". Na binnenkomst van de jongensklas (Huu is d'r letste daach, morje vèngt de ferie aa, heidewei, heidewei, d'r lierier hat 'n plei') en de meisjesklas, braaf zwijgend hand in hand, begon de revue met een passende ouverture

"A brandnew day" ("Wat enne sjunne nuije daach"). En om dat mooie gevoel nog even kracht bij te zetten: met z'n allen, jonge en medsjer, samen zingen: "Do, re, mi" uit de "Sound of music" met sjuwester Appetieta als voorzanger en de jeugd uit de blazersklas en de jeugdharmonee als von Trapp-koortje. En natuurlijk waren er de van toentertijd bekende taferelen: rekenen "Dreej moal noel is noel bliet noel" (Marco Fröhling), het tafeltje van 4, de redactiesommen en taal: de lange ij en de korte ei. De straffen waren ook van toen: "Jank doe mer d'r plei kere, da kennste at uube veur sjpieëder!". En wanneer 't Leike uit ballorigheid i.p.v. de speelplaats te vegen op het dak van de verwaarsjoeël klimt: Peter Koelewijn's oude hit "Kom van dat dak af" (Maurice Delnoye). Lierier Vluksmusj vond Engels zingen weliswaar leuk, maar wilde toch een goed voorbeeld geven met zijn "Völser sjtoolt" in het Völser plat. De poete deden er nog een schepje bovenop en nostalgisch klonken samen met het publiek in de zaal de oude kengerlidsjer "Ee tswei dreej, ronge ronge ries, wen d'r roeë noa heem kunt en roeëne sjwane, wiese sjwane". Het zou natuurlijk aardig zijn wanneer al die Hollender plat zouden moele, maar dat zal dan toch "Een kwestie van geduld" zijn (Marco Fröhling). Sjuwester Appetieta hield toch meer van een kanon. Vluksmusj corrigeerde: een canon. En ongerepeteerd klonk "Vader Jacob" in drie partijen. Tijdens de "sjpieëltiet" speelde men "Kreis" ("um de medsjer tse puutsje"). "Mädchen meiner Seele mein..." waar is die "Kreis" van toen toch gebleven? Na het speelkwartier sexuele voorlichting, althans d'r liere en de sjuwester deden een poging tot ("Wee is heej at oopjekliert?"). Meneer pastoor (Jo Kern) deed er met zijn scheppingsverhaal nog een schepje bovenop, maar de kinderen bleken meer te weten dan de pastoor lief was ("lesj kriej bauw de bejoaftheet va wat uur at allemoal weest"). Zelfs Eugène van d'r boerehouf werd er met zijn hoekepak van stier Borres met koe Berta dreej ter illustratie nog bij gehaald. En meneer pastoor verzuchtte: "Halleluja" (Marco Fröhling, met saxofoon-solo). Dan was het uiteindelijk hoogste tijd de jaarlijkse schoolreis af te spreken. Volgens de kinderen de al jaren gewende "Leier": noa Waldesruh' of noa Seffent. Maar daar waren de kinderen niet meer tevreden mee. Ze wilden het spannender en verder weg. Bv. naar de regenboog: "Vlieg met me mee naar de regenboog" (Henk van den

Berg). Of naar Amerika, naar het land van de cowboys en de Indianen: "Komm' hohl das Lasso raus" (John Pelzer). Sijwester Appetieta fantaseerde over een boom in de tuin van het klooster waar elk blaadje een mooie droom was: "Droomboom" (gezon-gen door de blazersklas en jeugdharmone). Één van de blaadjes was voor sijwester-Appetieta ooit een droom naar Wenen, naar Sissie: "Im Prater blühen wieder die Bäume" en "Wien, Wien nur du allein" (Henk van den Berg). Voor lierier Vlukmusj en sijwester Appetieta zat er maar één ding op: droom jullie die schoolreis maar zelf. Als jullie samen goed jullie best doet, zou dat wel eens kunnen lukken. Samen met me-neer pastoor onderstreepten ze hun advies nog maar eens met "Droomland".

Na de pauze bleek men verzeild ergens in het land van 1000 en 1 nacht. Onder de klanken van de ouverture "Auf einem Perzischen Markt" ontvouwde zich een Oriën-taals decor, compleet met zwevende man, slangenbezweerder en grote toverlamp. Keetie Keëtsevet en Wiellie Winkvowwel komen elkaar, beiden in paniek tegen en zien wat hun dromen heeft teweeg gebracht. Vanaf nu geldt nog maar één devies: tsezame houwe "Falderala leures-je". De Oriëntaalse sfeer klinkt in het in prachtige kostuums gedante "Salome". Ook lierier Vlukmusj en sijwester Appetieta komen el-kaar in dit Oriëntaalse decor tegen en besluiten maar van dit toeval te genieten bij een glaasje thee en een waterpijpje in "Café Oriental" (Gerda Bülles). Vlukmusj raakt onder de indruk van de romantische non Appetieta en brengt een instrumentale au-bade op klarinet: het bekende "Petite Fleur". Appetieta heeft alle moeite haar cele-bataire gelofte gestand te doen: "Dat sjnapt miesj beej d'r oam!": "Atemlos". Vlukmusj is inmiddels de non in Appetieta al helemaal vergeten: "Eemoal 'n moel va diesj" (Gerda Bülles). Sijwester Appetieta lijkt zich te bezinnen: "Oh, it's so quiet" maar dat is maar schijn. Na een fluisterzacht begin gaat zij helemaal los (Brigitte Pelzer). Vluk-musj merkt dat hij de boot heeft gemist, want was hij eerder verzeild geraakt, dan had hij bij een "Zoeleika" vast en zeker nog sjans gehad (John Pelzer). Keetie en Wiellie ontdekken de wonderlamp (jroeësse flasi) en willen wel eens weten of daar ook iets in zit. Met veel sjwaam meldt zich d'r flasjejees (Bert Vandeberg): "Mensje-kenger va vleesj en blood, uur hat va miesj dreej wunsje tse jood". Na overleg over en weer besluiten ze d'r lierier en de vreule "eng tse friekele". De sijwester moet ver-anderen in een buikdanseres en d'r lierier in een fakir, compleet met spijkerbed. En hun wens wordt vervuld! Wanneer Vlukmusj en Appatieta van de eerste schrik zijn be-komen troosten zij zich met de gedachte: "Dromen zijn bedrog" (Maurice Delnoye). Maar daarmee is hun probleem nog niet opgelost. Soeltaan Ammahoela (Jo Kern) maakt zijn opwachting onder de majestueuze klanken van "Al Azarch", vergezeld van drumband en zijn beide dienaren Ali Ben Voele Achmed en Ali Ben Muije Mechmed en kondigt aan dat hij artiesten zoekt voor zijn tentenkamp en zijn harem. 8 schitte-rend uitgedoste danseressen voeren ter ere van de soeltaan een vurige dans uit "Arabian Dances". Buikdanseres Appetieta wordt uitgenodigd (uitgedaagd) als ar-tiest te solliciteren: "Die Zuckerpuppe aus der Bauchtanzgruppe" (Henk van den Berg). Tevergeefs, de duim van Ali Ben Voele Achmed gaat omlaag, waarna het de beurt is aan fakir Vlukmusj. Omdat hij op zijn oude dag zijn rug niet meer kapot wil laten steken door de "sjerpe neijel", gaat hij tegenwoordig op het spijkerbed liggen met de spijkers omlaag. Ali Ben Muije Mechmed vindt het maar niks en dus zijn bei-den afgewezen. Soeltaan Ammahoela ontdekt Keetie en Wiellie als twee ongewenste vreemdelingen, die weliswaar beweren alleen maar te dromen en altijd braaf te zijn ("jaja, braaf hat de naas aaf"), maar die voor straf door de soeltaan worden mee ge-nomen naar het tentenkamp om daar haremdame en eunuch te worden. Voor Wiel-lie extra pijnlijk omdat eerst "de belsjer aafmontiert musse weëde". Vlukmusj en Appetieta doen alsof hun neus bloedt ("die tswei kenne vuur nit, Herr Soeltaan") en Keetie en Wiellie moeten mee "Die Karavane zieht weiter, der Sultan hât doasch" (John Pelzer). Appetieta en Vlukmusj krijgen spijt en medelijden met de twee poete en vragen de geest in de fles om samen met de twee naar huis te kunnen. Die is ech-ter niet te vermurwen: "Die tswei die hant noch énge woonsj tse jood, kieke of ze hant d'r mood. Uur bliet heej, zeej junt noa heem. De vroach is: venge zeej dat

sjelem? Hahahaha...". Dan proberen Wiellie en Keetie het nog een keer, maar tevergeefs: "Mit de moel zut uur de braafste ken-ger, mè mansje ondeusjt zitst derhenger. Et sijtralet ooch noen wier der vanaaf, dat braaf hauw wier ens et nâas-je aaf!". Dan grijpt d'r Soeltaan gelukkig in. Keetie en Wiellie worden be-loond omdat ze niet egoïstisch zijn. De geest moet van de sultan hun wens vervullen ander gaat hij opnieuw voor 400 jaar "onger d'r sijtoop". En de sultan heeft nóg een wens; Laat het ter ere van dit happy end purper regenen: "Purple Rain", een spectaculaire "Prince"-creatie van Maurice Delnoye met gitaarsolo van Jan Deckers. De sultan sluit de revue passend af met de stichtelijk woorden van Thé Lau: "Iedereen is van de wereld en de wereld is van iedereen" (Marco Fröhling met saxofoonsolo van Claudia Delnoye-Crumbach). De moeziek oogstte dik verdiend staande ovaties en iedereen vraagt zich opnieuw af: Wat komt er vol-gende keer? Een nieuwe revue, dat is zeker!

JK

